

ndskap: *Skåne* Upptecknat av: *Joh. E. Johanson*
 irad: *Harjagers, Luggude* Adress: *Lund*
 cken: *Hofternup* Berättat av:
 ppteckningsår: *1932* Född år i

	Sid.
Uppteckningen rör <i>Meddel mot "skarf".</i>	1-2.
<i>Meddel mot ludditslag.</i>	3.
<i>Meddel mot värtor.</i>	3-4.
<i>Meddel mot tandvärk.</i>	5.
<i>Undgå att bli därav av gökun - ej arbeta på fastande maga.</i>	5-6.
<i>Leder vid barnbop.</i>	7-8.
<i>Johannus Öst - gammal sol- dat, som botade "skärrer".</i>	9-10.

Fluskurer och hamrat vid sjukdommar 1
 Bristligt förbruk för icke så länge sedan

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

En barnrik familj¹⁾ i Slofsterups
 kommun inträffade det i slutet på
 1890 talet att ett av barnen, en gosse,
 angreps av en husåkomma, som av
 allmogon kallades för "skorf". För-
 äldrarna sökte läkare för sjuk-
 dommen, men någon förbättring
 syntes icke till. Modren började
 därför lysa till goda råd angä-
 ende huskurer för sjukdommen i
 fråga. Efter att förgäves hava föresökt
 flera medel, säger hon, att gossen
 blev fullständigt botad efter ^{det} hon
 noggrant ~~to~~ följt följande råd,
 som hon erhöll av en gammal
 kvinna i församlingen. Hon vände
 sig till 7 mödrar som alla hade
 fört framfött gossebarn och tillade
 ett litet stycke fläsk av varje.

1) Se meddelaren kall folk skollärarefa-
 milj. Föräldrarna och de flesta barnen leva ^{ännu}.

Desse sju fläckbitar stekte
hon tillsammans på ett
järn efter de anvisningar
hon fått och använde det
erhållna flödet till att
smörja in den sjuke med.
Redan efter en kort tids
behandling syntes en märk-
bar förbättring och efter
någon tids förlopp var den
sjuke fullständigt åter-
ställt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lund 13/11 1932

Joh. E. Johnson

Följande äro ~~recept~~teckningar av
under tecknat. från 1880 talet, gjorda
inom Lötta Luggude härad.

Medel mot hudutslag och runda vär.

Den som är behäftad
härmed skall gå ut i skogen
hålet en tidig morgonstund
när det regnat och tvätta det
runda med vatten som samlats
i gamla trästubbbar eller i
verholkningar och fördjupningar
på växande träs. Man skall
icke torka sig efteråt utan
låta vattnet torka in i
huden.

LUND UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Ett annat medel mot hudutslag

och värter. Sök upp regnvatten
eller dagg
som stannat kvar i gammal
kospillning i beteshogar
eller ångar efter betande kor

och tvätta hirmet det sjuka
stället. Detta försäkras vara ett
säkert medel synnerligast att för-
driva vårtor.

Ett annat medel mot vårtor.

Vårtorna gnidas väl in med
en fläckavål. Denna skall se-
dan väl gömmas på en av-
sides belägen plats och un-
der en lagom stor sten
som sedan lägges tillbaka på
sin förra plats i samma läge.
Den som använder sig av
detta medel får ej tala un-
der liten och får ej se
sig tillbaka då han av-
lägsnar sig från platan.

Medel mot Tandvärk. Den

som lider härav skall hålla några
järtor i munnen när Tandvärken
är som värst. Därefter skall hon
försöka kosta ärtorna i grannens
brunn så att ingen ser det.
Lyckas hon härmed försvinner
Tandvärken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Därad av göken. Före det
något annat arbete för dagen
skulle utföras på gårdarna,
hade jungfrurna att bära ut
sinnerisäckarna till "Blekkan"
och lägga ut säckarna till
blekning.

För att undgå att bli därad
av göken, finge detta arbete ej
förrättas på fastande mage, varför
de alltid passade på att först ha för-
tärt något om aldrig så li-

tet en bröskant, ett äpple några
bär eller dylikt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hans

Harjers Raggare

Höftens

14/11 1932

Lund den 13 nov. 1932

Joh. Johansson
Lund

Läder och lerukt vid barn dop
och "kristnagille".

Det var brukligt att efter
förrättat barn dop låta barnet
vandra ~~fram~~ från den ene gilles-
gästen till den andre rent hela
gillesbordet, innan det nerlades
i vagnen.

(offa)
Såsom förekom det att någon
av gästerna hade smugit en
silverslant i barnets vagn ^{eller kläder}.

Vanligt var det att "gu'modern"
(gu'mor) den som höll barnet fram vid
dopet, förrade barnet någon
gåva. Faddergåvor förekommo
också. Vanligtvis någon liten guld-
plåt i form av penningar,
någon silversak, t. ex. silver-
skedar med ingraverade namn
eller dylikt.

"Gu'morens" gåvor inskränktes

sig ej endast till barnbäddet utan vid varje födelsedag under barnets uppväxtår blar det uppväxtat med gåvor i varjehandta form såsom dukar, förkläten, strumpor eller andra slädes plagg.

Ofta inträffade att ett sam-
 Timt vänskapsförhållande ~~var~~
 uppstat mellan "qu' modren" och
 och "qu' dottern" som varade livet
 ut. Ett exempel härpå har
 nedskrivaren av dessa rader.
 En gammal orkeslös gumma
 erhöll under många år väte-
 fulla ~~plagg~~ ^{gåvor} från "qu' dottern"
 i Amerika såsom bevis för
 hennes minnesgodhet, faktum de
 ej alls voro i släkt.

John Johnson

Skåne
Härjagers ö. Luggudehede.
Höftörings sö.

4346

uppr. av
Joh. E. Johansson
1932 9

Johannes Öst. Jag kommer

från min barndom, i mitten
av 1870 talet, i hög en gammal
soldat som då var i 80 års
åldern och hade Johannes
Öst. Han hade varit med
i Sveriges sista krig fästad
då och kunde bota barn
för "skåver".

LUND UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

Gubben bodde alldeles ensam
i ett gammalt hus, och föret
under de senaste åren av sin
levnad, tillät han någon hjälpa
sig. Det omtalades att då
han botade barn för "skåver",
skär han sig i någondera
av händerna så att

Blodet kom. ~~Detta~~ gav han
så barnet in som medicin.

Lund d. 14/11 1932.

Joh. E. Johansson.

LUND UNIVERSITET
FOLKHYGIESANNIV